Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij & || Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e || XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Carolostadius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Visual Library

¶ Quod .d.d. in certamine theologico ſe munit armis gentiliū hoc ſuo more
facit ſed queſtioni mee adhuc nō ſatiſfecit. quero ergo vno verbo vel op⁹ bo=
nū eſt totū a deo effectiue vel nō totū effectiue a deo? Si primū concordamus
bene. ſi ſecundū improbabo eius concluſionem.

Eccius ¶ Cum clariſſ:d. mihi imponit quod in actu theologico me armis muniam
gentiliū. dico etſi hoc facerē. armis nō improbatis. arbitror non dēe mihi vicio
dari quod illud mihi cōmune eſſet cū maximis omniū etatū viris cum eccleſie
patrib: cum ipſo etiā S. Paulo Actū miror quō hoc tempore auſit mihi tale
quippiā iponere. dū cautiſſima tutela theologos quos ipe ſcholaſticos vocat
et magnū illud nature miraculū Ariſtotelē deuitem neq̃ in reſponſis duarum
queſtionū quidq̃ dedi niſi. Hieronymū. Bernh: et ſanctum. Johannem.
¶ Quod vero expoſtulat venerandus. d. d. An op⁹ meritoriū ſit totū effectiue
a deo agit acta. nō eñ obſcure potuit intelligere deum effectiue producere to=
tum opus meritoriū ſed nō totaliter. quod ex Chryſoſtomo de cōpunctiōe cor=
dis liquet li. i. Nam poſſumus etiā his hereticis occaſionē dare fidei cauſa q̈
apl̄i ⁊ oēs ſancti non ex ꝓpoſito ſuo et labore mirabiles facti ſunt ſed ex grā
dei ſola. dicent eñ et quid prohibet oēs fieri tales ⁊c. ⁊ conſequentes. ⁊ conſen=
tit b. Bernh: vbi ſup̄ quod non partim ſed mixtim ⁊ ſimul agunt.

Caroloſtadius.

¶ Dimiſſa contrarietate quā d.d. rurſus nectit de totaliter ⁊ nō totaliter q̄ntū
ad. Ariſto: in theologico certamie ptinet dicat nobis. Hie: Neq̃ eñ mihi (in=
quit) cure ē q̄d Ariſtoteles ſed q̄d Paul⁹ doceat li. i. colū. 9. aduerſus pelagi.
¶ Secūdo q̄ñ egre: d. d. fatetur opus bonū eſſe totum effectiue a deo hoc in=
tendo magis ꝓbare q̃ imꝓbare. Probo ḡ hoc dictū p̄ preculā qua Ro. eccle=
ſia quotannis vtitur. deus a quo bona cūcta procedunt largire ſupplicib: tuis
vt cogitemus te inſpirante que recta ſunt ⁊c. Clarus eſt textus q̄d bona cūcta
a deo procedunt ⁊ ipſe dñs largitur et inſpirat rectū cogitatū.

Eccius ¶ Cum obſeruand⁹ d.d. obijcit mihi diuū. Hiero: allegato loco dicentē non
eſt mihi cure quid. Ariſto: ſed quid Paul⁹ dicat quāuis hoc loco non ſuffe=
ceriu ſicut poſſem. Ariſto: defendendū nec vſus ſum hoc actu Ariſtotele ſed
nō imꝓbatis armis gētiliū me vti poſſe affirmaui et aurū ⁊ argētū ab egiptijs
velut iniuſtis poſſeſſorib⁹ accipere. quēad: Origenes factū illud applicat vnde
magis Paulus curand⁹ eſt cū. Hiero: q̃ Ariſtoteles.
¶ Deinde aſſumit Clariſſ: d. q̄d cōceſſerim bonū op⁹ meritoriū eſſe totū effec=
tiue a deo. et hoc ipſe intēdit probare. rogo d.d. meminerit quā agat perſonā
eius eñ eſt nō mea firmare ſed improbare. Quare ſupplicatio eccleſie mihi nō
aduerſatur ſed meā firmat ſententiā. Nā bonū a deo largiri aſſerit ⁊ adiutoriū
dei ponit libe: nō excludēdo arbi: Et adiecit quod ſcholaſtici eſſent oēs eiuſdē
ſententie. adiecit aūt poſt finē h⁹ probationis hoc idem docto: theo: quos ipſe
vocat ſcholaſticos ſentire d. Carolo: ad hec.

Caroloſtadius.

¶ Hēs capreoli eſt q̄d lib: arbi: cauſat ſubſtantiā actus. ⁊ ſanct⁹ ſpirit⁹ modū
ſcot⁹ aūt ita diſtiguit quātū ad pricipalitatē entitatis in bono ope volūtas eſt
cauſa pricipalis. q̄ntū aūt ptinet ad reſpectū eſſe meritorij tūc grā ē pricipalis.

Eccius ¶ Qñ me dicēte opti: theo: quos col: d.d. ſcholaſticos nūcupat. Nō diſſentire
ab illa Chrāna ſentētia quin totū op⁹ bonū ſit a deo effectiue p̄ hoc liberi ar:
cōcurſum ⁊ coopatione nō excludētes obiecit mihi clari: d. duos vnū capreolū
mihi nō admodū cognitū. alterū ſubtilē illū Johan: ſcotū in quo etiā diutius
q̃ voluerim ſum verſat⁹. etſi illa nō ſit cōtentiōis ſūma q̄d iſte vel alius doctor
ſentiat ſed q̄d pro veritate chrāna ſentire debem⁹ excuſabo tñ opti: illos viros
ne malā aliquā notā icurrāt capoli locū nō citauit d.d. attñ id eū ſenſiſſe idus